

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslagets formål er at sikre en bedre udnyttelse af byretternes ressourcer. Det foreslås således, at der etableres en permanent ordning med rejsedommere, der skal yde bistand til arbejdsmæssigt særligt belastede byretter for at få afviklet de sager, der venter på at blive behandlet. Der henvises herom til pkt. 2 nedenfor.

Der foreslås endvidere en mulighed for, at straffesager kan flyttes fra én byret til en anden, hvis en byret er belastet af en eller flere store sager, eller hvor andre ressourcemæssige forhold gør sig gældende, jf. pkt. 3.

Endvidere foreslås dommernes pligt efter retsplejelovens § 19 til at bo i den retskreds, hvor de er dommere, ophævet. Der henvises herom til pkt. 4 i de almindelige bemærkninger.

Retsplejelovens § 16 a og § 17 foreslås ændret, således at det fremgår, at Slagelse civil- og kriminalret er sammenlagt til et administreret embede, jf. nedenfor under pkt. 5.

Endelig foreslås fremgangsmåden i retsafgiftsloven for betaling af tinglysningsafgifter ændret som beskrevet under pkt. 6.

2. Rejsedommerordningen

Den forsøgsordning med rejsedommere, som gælder i dag, blev gennemført ved en ændring af retsplejeloven ved lov nr. 369 af 18. maj 1994. Loven trådte i kraft den 1. juni 1994. Forsøgsordningen blev iværksat den 1. august 1994 og udløber ved udgangen af 1995.

I lyset af, at der er tale om en forsøgsordning, anmodede Justitsministeriet i 1994 Retsplejerådet om at foretage en gennemgang af ordningen og fremkomme med forslag til, hvordan en permanent ordning kan udformes.

Retsplejerådet har herefter i betænkning nr. 1299/1995 om en rejsedommerordning behandlet spørgsmålet om en permanent ordning. Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse med Retsplejerå-

dets forslag i betænkningen, bortset fra antallet af rejsedommere og en mindre teknisk ændring.

2.1. De gældende regler om rejsedommerordningen

Forsøgsordningen er fastsat ved bestemmelserne i retsplejelovens § 4, stk. 3, og § 45. Efter § 4, stk. 3, ansættes en dommer ved Østre Landsret og to dommere ved Vestre Landsret fortrinsvis til varetagelse af de i § 45 nævnte opgaver. Af § 45 følger det, at landsrettens præsident kan meddele midlertidig beskikkelse som yderligere dommer ved en byret, når byrettens forhold tilsiger det. Sådant beskikkelse kan uden ansøgning kun meddeles de i § 4, stk. 3, nævnte dommere, der gør tjeneste i landsretskredsen. Beskikkelsen kan i intet tilfælde meddeles udover et samlet tidsrum på to år. Såfremt den midlertidige beskikkelse sker ved et enedommerembede eller ved et todommerembede, er det efter § 45, stk. 3, landsretspræsidenten, som efter forhandling med byrettens medlemmer afgør, hvilke forretninger der skal behandles af den midlertidigt beskikkede dommer.

Af forarbejderne til de nævnte bestemmelser fremgår det, at stillingerne som rejsedommere skal oprettes som dommerstillinger. Som følge af ordningens midlertidige karakter var det dog forudsat, at stillingerne besattes ved, at retsassessorer eller dommerfuldmægtige med en vis anciennitet konstitueres som dommere. De pågældende skal dog opfylde de almindelige betingelser for at være dommer.

Det følger endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at rejsedommeren skal gøre tjeneste i landsretten i de korterevarende perioder, hvor den pågældende ikke er beskikket ved et byretsembede.

Endelig skulle der til varetagelse af sekretæropgaver ansættes et antal kontorfunktionærer.

Om lovforslaget henvises i øvrigt til Retsplejerådets betænkning side 9f og side 45 samt til Folketingstidende 1993/94, Tillæg A, sp. 8021f.